

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.840 van 21 september 1998

A. 77.117/V-1514

In zake : **XXXX**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Steenweg op Ter Hulpen 187,
1170 Watermaal-Bosvoorde,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick PEETERS, advocaat,
Brederodestraat 13,
1000 Brussel.

Tussenkomen partij :

XXXX,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Thomas DELAHAYE,
advocaat bij het Hof van Cassatie,
Tenbosstraat 32,
1000 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien het op 15 januari 1998 ingediende
verzoekschrift, waarbij XXXX de schorsing vordert van de
tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 10 november 1997
waarbij XXXX benoemd wordt tot rechter in de arbeidsrechtbank te
Brussel;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift
waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring vordert van
hetzelfde koninklijk besluit;

Gezien het op 17 februari 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij XXXX vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 23 juni 1998;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van die beschikking en het verslag;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. D. LAGASSE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. ERGEC, advocaat, loco Mr. PEETERS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. DELAHAYE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. In het Belgisch Staatsblad van 10 september 1996 wordt bekendgemaakt dat een betrekking van rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel vacant is.

2. XXXX, eentalig Franstalige, solliciteert op 22 november 1996 naar dit ambt.

3. Op 22 november 1996 laat het Ministerie van Justitie haar weten dat haar sollicitatie niet in aanmerking kan worden genomen omdat de betrekking, met toepassing van artikel 43ter, § 3 (lees : 43, § 5) van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, toegewezen moet worden aan een Franstalige sollicitant die het bewijs levert van de kennis van de Nederlandse taal.

4. Op 23 mei 1997 schrijft de heer A. CHERON, waarnemend voorzitter van de arbeidsrechtbank, het volgende aan de minister :

"Ik ben zo vrij u een staat van behoeften voor de arbeidsrechtbank te Brussel toe te sturen.

1° Aantal magistraten :

Er zijn thans 26 magistraten, met inbegrip van de voorzitter, 17 Franstalige en 9 Nederlandstalige.

Dit aantal is ongewijzigd gebleven sedert de oprichting van de rechtbank, dat wil zeggen sedert 1970.

Er zijn thans 4 magistraten te weinig en 5 betrekkingen zijn vacant verklaard (mijn betrekking is vacant verklaard, maar ik ben nog altijd in dienst als gepensioneerde).

Eén van die plaatsen is op 10-09-96 vacant verklaard, en nogmaals op 16-01-97, bij gebrek aan gegadigden (er is nog altijd geen gegadigde die wettelijk tweetalig is)."

Op 22 juni 1997 bevestigt wvd. voorzitter CHERON het vorenstaande aan de kabinetschef van de minister.

5. Op 3 juni 1997 solliciteert XXXX opnieuw naar het genoemde ambt, naar aanleiding van een tweede vacantverklaring in het Belgisch Staatsblad van 16 januari 1997; XXXX, Nederlandstalig tweetalige, solliciteert eveneens op dezelfde dag.

6. Op 16 juli 1997 spreekt het adviescomité zich uit over de genoemde sollicitaties. Het brengt een zeer gunstig advies uit met betrekking tot XXXX en een gunstig advies met betrekking tot XXXX.

Beide gegadigden genieten een uitstekende reputatie. Het verschil in beoordeling lijkt te moeten worden toegeschreven aan het behoren tot het ene of het andere taalstelsel.

Met betrekking tot XXXX stelt het comité immers dat deze eentalige sollicitante met toepassing van artikel 43, § 5, laatste lid, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken benoemd kan worden, aangezien het gaat om de vervanging van de heer CLEMENT. Het komt er immers vooral op aan de continuïteit van de openbare dienst te waarborgen.

In dezelfde zin staat in het advies met betrekking tot XXXX het volgende :

"te noteren blijft dat de goede werking van de dienst ter zitting en de toepassing van art. 43, § 5, voorlaatste alinea van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken vereist, dat een Franstalig kandidaat benoemd wordt ter vervanging van de heer CLEMENT. Ingevolge dezelfde wetsbepaling kan betrokkene niet in het Frans zetelen".

7. In een brief van 6 november 1997, die op de twaalfde van dezelfde maand op het kabinet van de Minister van Justitie is aangekomen, laat de heer FUNCK, voorzitter van de arbeidsrechtbank, de minister weten dat de ideale verdeling van de betrekkingen over de taalrollen 17 Franstalige en 9 Nederlandstalige magistraten zou zijn; hij wijst erop dat hij daarbij terugvalt op de vroegere toestand, die op 3 oktober 1994 door Piet DECLERCK, zijn voorganger, was gewijzigd. Op basis van een omstreden "gebruik", waarvan zijn opvolger is afgestapt, en volgens hetwelk de voorzitter geen zitting heeft op de terechtzittingen, had de heer DECLERCK, voorzitter, destijds het aantal Franstalige magistraten teruggebracht tot 16 en het aantal Nederlandstalige opgetrokken tot 10; die cijfers had hij

overigens nog bevestigd in een verslag van 2 september 1996, en zijn overgenomen in een door de Minister van Justitie op 21 mei 1997 opgestelde werknota.

8. Bij een koninklijk besluit van 10 november 1997 wordt XXXX benoemd tot rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel, ter vervanging van de heer CLEMENT, die tot een ander ambt is geroepen. Dat is de handeling waartegen de vordering tot schorsing gericht is en die bij uittreksel bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 18 november 1997. In de aanhef ervan staat onder meer het volgende :

"...

Overwegende dat dient te worden voorzien in een tweetalige benoeming;

Overwegende dat mag worden voorzien in een Nederlandstalige benoeming;

Overwegende dat betrokkene aan alle wettelijke benoemings- en taalvoorwaarden voldoet om tot het ambt van rechter in de arbeidsrechtbank te Brussel te worden benoemd;

...".

Overwegende dat verzoekster een nota met opmerkingen heeft ingediend als antwoord op de brief van 16 februari 1998 van de Nederlandstalige magistraten van de arbeidsrechtbank te Brussel;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State geen gewag maakt van zulk een nota; dat de genoemde nota uit de debatten moet worden geweerd;

Overwegende dat XXXX in het kader van de vordering tot schorsing een verzoek tot tussenkomst heeft ingediend; dat de tenuitvoerlegging van de handeling waarbij zij benoemd wordt door die vordering in het gedrang komt; dat zij aldus doet blijken van het belang dat vereist is om te mogen tussenkomen in de debatten; dat er grond is om het verzoek tot tussenkomst in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat verzoekster niet tweetalig is en derhalve geen belang heeft bij haar beroep, aangezien zij niet voldoet aan één van de benoemingsvoorwaarden;

Overwegende dat deze exceptie, die de grond van de zaak raakt, alleen onderzocht zou moeten worden indien voldaan is aan de twee voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te kunnen bevelen;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende, wat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekster aanvoert dat "de verwerende partij een discriminerend systeem in het leven heeft geroepen, waarbij de niet-Franstalige tweetalige sollicitanten bevoordeeld worden ten opzichte van de niet-tweetalige Franstalige sollicitanten, terwijl geen van beide categorieën voldoet aan de benoemingsvoorwaarden"; dat zij aanvoert dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken binnenkort gewijzigd zal worden en die wijziging onvermijdelijk in de richting zal gaan van een versoepeling van de tweetaligheidsregel, en voorts zegt dat "wanneer de toekomstige wet van kracht zal zijn, de sollicitatie van verzoekster noodzakelijkerwijs zal primeren op die van de begunstigde van de bestreden benoeming, die op onregelmatige wijze is benoemd ten nadele van het quotum Franstaligen, en die dus nooit de eerste voorwaarde kan vervullen om te worden benoemd in de omstreden betrekking of in de andere betrekkingen die thans vacant zijn bij de arbeidsrechtbank te Brussel"; dat verzoekster van oordeel is

dat haar aldus het door de Grondwet gewaarborgde recht op gelijke behandeling is ontzegd, wat voor haar op zich een ernstig nadeel is dat niet achteraf hersteld kan worden omdat de uitoefening van een openbaar ambt aldus in het gedrang komt, en haar toekomstige ambtsloopbaan in het gedrang gebracht wordt; dat verzoekster voorts het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert voor de Franstalige rechtzoekenden, die nog langer zullen moeten wachten op de behandeling van hun zaken wegens het tekort aan Franstalige magistraten, en datgene voor de Franstalige magistraten bij de arbeidsrechtbank te Brussel, die het slachtoffer zijn van een overmatig aantal zaken en van onduidbare discriminatie zolang als het geding tot nietigverklaring duurt;

Overwegende dat verzoekster, door gewag te maken van onduidbare discriminatie zolang als het geding tot nietigverklaring duurt, eigenlijk aanvoert dat een eventuele schorsing zou zorgen voor een snellere oplossing van het geschil; dat zulks niet het bestaan van een kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt; dat verzoekster overigens geen aanspraak kan maken op een recht op benoeming, maar alleen de mogelijkheid van een benoeming kan inroepen; dat indien mocht blijken dat de bestreden handeling discriminerend is, de eventuele vernietiging van die handeling daaraan met terugwerkende kracht een einde zou maken; dat in die zin het aangevoerde nadeel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoekster, wat haar toekomstige ambtsloopbaan betreft, zij geen enkel concreet gegeven aanvoert waaruit zou blijken dat deze dermate in het gedrang wordt gebracht dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling nodig zou zijn; dat die schorsing overigens geen afbreuk zou doen aan het bestaan zelf van de bestreden handeling, geen nieuwe vacature zou doen ontstaan en verzoekster niet de kans zou bieden sneller te worden benoemd; dat een schorsing bovendien tot gevolg zou hebben dat de magistraat wiens benoeming bestreden wordt, zijn ambt niet kan uitoefenen, maar dat die verhindering geen weerslag zou hebben op de aangevoerde overlast voor de Franstalige magistraten van

de arbeidsrechtbank te Brussel, de aangevoerde discriminatie niet zou wegnemen en niet zou zorgen voor een snellere behandeling van de zaken die door de Franstalige rechtzoekenden aanhangig zijn gemaakt; dat niet is bewezen dat er een kans is op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing kunnen bevelen van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in de rechtspleging in kort geding, ingediend door XXXX, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijf duizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij XXXX.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting, op éénentwintig september 1900 achtennegentig, door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit :

de HH. STRYCKMANS, voorzitter van de Raad van State,

Mevr. MOONS, staatsraad,
Mevr. GEHLEN, staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-J. STRYCKMANS.